Generalforsamlingen fredag den 25. juni 2021.

Velkommen til den ordinære generalforsamling 2021 i Bornholms og Christiansøs Fiskeriforening.

Torsdag den 20. maj fik vi melding om, at R 252 RAMONA var gået på grund på den Polske kyst. Fartøjet var ubemandet og man frygtede, at skipper Henrik Frithiof var røget udenbords. En eftersøgning blev iværksat. Det som ikke må SKE, var sket. RAMONA´ garn bliver lokaliseret. Den sidste lænke garn, som blev sat, bliver halet, og her var der indicier på, at Henrik var røget med garnet ud i havet. Henrik var en utrolig ihærdig/arbejdsom, og dygtig fisker der var meget vellidt, og dybt respekteret blandt hans kollegaer.
Vi forstår alle hvor svært det er at miste en af sine allernærmeste, vi vil rejse os, idet vi lader vores tanker gå til de pårørende, og udtale et

Ære være Henriks minde.

Året 2020.

Da vi også sidste år var ramt af Corona restriktioner, og måtte afholde vores ordinære generalforsamling sidst i juni, så kunne jeg da berette om første halvårs fiskeri 2020 i Østersøen. Andet halvår ændrede ikke meget på trækket i kvoterne. I omr. 25-32. blev der i årets sidste halvdel fanget 1 tons torsk, så det samlede fiskeri blev på 21 tons torsk i østlige Østersø. 21 tons eller sagt på en anden måde 840 kasser torsk. Jeg kan huske fra firserne, at når det trak op til kuling, og torskefiskerne lå i lag uden på hinanden ved lossekajerne, så var det ikke ualmindeligt, at der blev losset tyve til tredivetusind kasser, på en dag, alene i Nexø, og vi skal ikke særligt langt tilbage i tiden, for at finde fartøjer, som rådede over 700 til 800 tons torskekvote i deres portefølje af fiskerettigheder.

I vestlige Østersø blev der fanget 1.930 tons torsk, ud af de 1930 tons, er der blot fisket 324 tons i omr. 24 (vestlige Østersø vest for Bornholm). jeg er overhovedet ikke i tvivl om, at hvis danske fiskere IKKE var underlagt de restriktive bifangst bestemmelse, 80/20 % i øst, og 60/40 i omr. 24., men kunne fiske ligesom tyske og polske kollegaer, som ikke skal leve optil noget bifangst krav, så havde kvoteudnyttelsen været markant højere.

Rødspættekvoten blev langtfra fisket op. Det er der flere årsager til. En af dem er stopperioden hvor fiskeriet med trawl er forbudt, og hvor fiskeriet med passive redskaber stort set er umuligt, at drive, da der ikke må fiskes på vanddybder over 20 m. Der er mange udfordringer, hvis der skal fiskes med passive redskaber på vanddybder under 20 m. ved Bornholm. Tang, søgræs og sæler. Chancerne for at søge væk fra sælernes hærgen er nærmest umulig da det er et meget begrænset område, som fiskeren må sætte sine redskaber i. Man skal ikke ret langt væk fra kysten for, at vanddybden ved Bornholm er over 20 m. Samtidig er fisken søgt ud i dybere vand på grund af varmen. Vi, fra BCFF anmodede, daværende Fødevare Minister Mogens Jensen, om at hjælpe det bornholmske fiskerierhverv, og deraf dets følge virksomheder ved, at hæve hoved/bifangst procenterne til 51/49 % både øst for, og vest for Bornholm for alle fartøjer over 12 m., og at fartøjer under 12 m. helt fritages for bifangstreglen, og at fartøjer under 12 m. skal have lov til at drive fiskeri i stopperioderne uden restriktioner. Mogens Jensen ville ikke imødekomme vores anmodning.

Fiskeriet efter laks lider også under stopperioderne, da der heller ikke må fiskes med kroge i stopperioden, til trodsfor, at krogene står i overfladen, og bifangsten af torsk er meget-meget lille. Dette fiskeri var, som i de foregående år hårdt presset af, at sælerne stjæler fangsten før fiskeren, får den ombord. I 2020 fik fiskerne ilandbragt 2.995 stk. laks ud af en kvote på 19.300 stk..

Der er blevet taget dioxinprøver af laks i forskellige størrelser gennem flere år. Det har vist sig, at i prøverne fra 2018, 2019 og 2021, overstiger prøverne IKKE grænseværdierne for dioxin. Hvornår vi igen må sælge laks over 7,9 kg. til hjemmemarked og indenfor EU´s grænser, ved jeg ikke for nuværende. Der blev ikke taget prøver i 2020, og hvorfor ikke ved vi ikke noget om.

Bornholmske fiskeres fangster, af de for dem vigtigste arter:

Torsk

I 2020 landede bornholmske fiskere 518 tons torsk til en værdi af 10,5 mio. kr.. I 2019 var det 1.640 tons, til 21,6 mio. kr.; mængden faldt med 68 %. Gennemsnitsprisen steg fra 13,19 kr. til 20,36 kr., af de 518 tons, er det kun 58 tons, som er landet på Bornholm, og her var gennemsnitsprisen på 10,72 kr.

Rødspætte

Der blev landet 534 tons rødspætter til 7,26 mio. kr.. Gennemsnitsprisen lå på 13,60 kr. Året før var det 661 tons til 11 mio. kr.. Mængden er faldet med 19 %, afregningsprisen er faldet med 18 %

Skrubber

Bornholmske fiskere landede 768 tons skrubber til 2,4 mio. kr.. Skrubberne kostede i snit 3,13 kr., men på Bornholm var det til en gennemsnitspris på 2,05 kr.. I 2019 var det 426 tons, til 1,2 mio. kr..

Brisling

Der blev fisket og landet 393 tons brisling, til en gennemsnitspris på 1,66 kr., som giver en afregningspris på 652.000 kr..

Sild

124 tons sild til 1,67 kr. blev det til i 2020.

Laks

I 2020 blev der landet 2.995 stk. laks, som vejede 14 tons i alt. Gennemsnitsprisen var på 42,41 kr., hvor den året forinden var på 49,76 kr.

Hummer

419 tons til en værdi af 21,3 mio. kr. Gennemsnitsprisen var på 49,06 kr. I 2019 var det 558 tons til en gennemsnitspris på 51,37.

Det var tallene for de vigtigste arter. Det samlede fiskeri for fartøjer hjemmehørende på Bornholm blev på ca. 68 mio.kr., mod 91,4 mio. kr. året før. Det er ikke overraskende at fiskeriet er gået tilbage for de fleste arter, men at tilbagegangen er så markant, det havde jeg ikke i forestillet mig. Ikke nok med at de landede mængder er faldet, så er afregningspriserne også gået tilbage. Prisfaldet skyldes i høj grad Corona. Når hoteller og restauranter må lukke, så falder prisen på de fisk og skaldyr, som normalt bliver nydt der. Prisen på jomfruhummer er ikke faldet så voldsomt, men det er de landede mængder derimod. Efterhånden som at de landene der normalt aftager Hummer lukkede ned, og ikke længere købte jomfruhummere, så blev lagerne af hummere hurtigt fyldt op, og DFPO og industrien gik sammen, og opfordrede til at begrænse de landede mængder. Det var ikke lige populært alle steder, men her godt et år efter rationeringen, kan man konstatere, at jomfruhummere set hen over året, ikke er faldet voldsomt i pris.

Der er langt mellem lyspunkterne for tiden, men jeg glædes over fremgangen i de landede mængder af skrubber, sild, samt sperling og tobis.

Skrubber er der ikke kvote på, og kan frit fiskes, men på grund af manglende MSC-certificering, og at mange polske kollegaer fisker skrubber, så er afregningsprisen faldet drastisk til i år, og det er ikke et fiskeri, som jeg i fremtiden forventer, at mange bornholmske fartøjer deltager i.

Sild og brisling i kystfiskerrationsfiskeri i Østersøen har flere fartøjer deltaget i. Det er ikke et fiskeri, som disse fartøjer har haft tradition for, men det er et fiskeri, som drives her fra Bornholm, og fiskeren har mulighed for at komme hjem hverdag og være sammen med sin familie. Malurten i bægret er, at kvoten er for lille, og er hurtigt fisket op.

Sperling og tobis er også på rationsbasis, her er det dog i Skagerrak og Nordsøen at fiskeriet bliver drevet. De bornholmske fiskere er, ligesom mange andre østersøfiskere, presset over i andre fiskerier på grund af torskesituationen i Østersøen.

Lyspunkterne opvejer slet ikke tabet af de mistede torskekvoter i Østersøen. Som Hans pointerer i sine notater til mig, så hentede bornholmske fiskere torsk hjem fra østlige Østersø for ca. 51 mio. kr. i 2015. I 2020 var det 233.000 kr. en tilbagegang på 50,5 mio. kr. på fem år. Man skal ikke være uddannet revisor for at kunne regne ud, at det gør ondt i økonomien, og at de to kompensationsrunder som er blevet bevilliget, langt fra dækker de tab, som fiskeriet har lidt.

For de fartøjer der er hårdest ramt, er det hele indtægtsgrundlaget, som er blevet revet væk, og uanset om der er tale om store eller små fartøjer, så gør dette rigtig ondt på ALLE. Der er fartøjsejere der har investeret mange penge i fiskerettigheder, i nogle tilfælde er det to cifferet million beløb, som P.T INTET er værd. Disse investeringer har fiskerne lavet, på opfordring fra politikkerne, for at kunne opretholde et rentabelt fiskeri og svare enhver sit.

2021

Torskefiskeriet i vinters var på et meget lavt niveau, der er i omr. 24 fisket 34 tons torsk, og i omr. 25-32 er der fanget 15 tons. Der er også blevet fisket brisling og sild på kystfiskerrationslicens (ved ikke hvor meget der er fanget), og så er der fisket flere laks end forrige år. Der er indtil nu i år fisket 6.105 stk. laks. Jeg frygter virkelig for det bornholmske fiskeri og de følgevirksomheder der skal være på plads, for at der kan drives og landes fisk ved Bornholm.

Vi har igennem de sidste ti år kunnet set, at torskefiskeriet er gået baglæns i takt med at gråsælerne har overtaget. Som nævnt tidligere i beretningen så er fiskeriet i østlige Østersø gået fra 50.881.000 kr. i 2015 til 233.000 kr. i 2020. Indrømmet torskebestanden er presset, og dette skyldes flere faktorer. Dette er blandt andet, klima forandringer, iltforhold ved bunden, forurening, forsuring, og sæler. At klimaet bliver varmere, er umuligt at ændre på.

Iltforholdene kan forbedres på sigt hvis der kommer mere styr på udledningerne til havet. Her tænker jeg på mange af de kloakudløb fra vores byer, som hver eneste dag løber mere eller mindre renset for giftige stoffer, og medicinrester ud i havet, samtidig bygges der flere og flere konstruktioner i Sund og Bælter, som påvirker indstrømningen af det livs givende saltvand til Østersøen. Dette er et område som ikke er blevet prioriteret nok.

Desværre oplever vi, at vores politikere rider med på den populistiske bølge, og i stedet, og på et usagligt grundlag skyder skylden på bundtrawlsfiskeriet. Ja, helt klart, bundtrawlen har kontakt med bunden, men er det så, så ringe, at der bliver rørt ved havbunden. Der hvor der bliver brugt bundtrawl i danske farvande, er det på golde sandbanker eller enorme mudderørkener. Vi kan konstatere at fisken vender tilbage igen og igen, til de samme områder hvor der bliver trawlet år efter år, dag efter dag, og at det er der at, fisken vil opholde sig.

I forhold til havstrategidirektivet hvor 10 % af hav bunden/området skal ligge urørt hen så har jeg sammen med Danmarks Fiskeriforenings Producent Organisation, DFPO, og Danmarks Naturfredningsforening været med til, at foreslå nogle beskyttede områder her ved Bornholm. Men jeg vil her benytte lejligheden til at spørge, HVAD SKAL DET TIL FOR. Jeg savner i høj grad DOKUMENTATION for, at det virkelig gavner fiskebestandene.

Jeg er sikker på at vores miljøminister kæmper en kamp, for at Danmark skal leve op til de forpligtelser som man politisk har indgået, men tro mig Fru Minister hvis torskebestanden skal reddes, så er det ikke et stop for torskefiskeriet eller lukkeområder der kan redde bestanden. Jeg har selv, ligesom andre fiskere investeret mange penge i fiskerettigheder, og jeg, eller andre fiskere for den sags skyld, har INGEN interesse i at ødelægge denne investering.

Det største problem er, som i de foregående år stadigvæk GRÅSÆLERNE. Jeg er sikker på at de fleste af jer, som er her i dag kender problematikken. Men jeg tager den lige en gang til, hvis nu der skulle være en journalist eller reporter, som skal opdateres.
Efter de seneste officielle tal, så er der et sted i mellem 45.000 til 60.000 sæler i Østersøen. Hver gråsæl æder omkring 5 kg. fisk hver dag. Leger vi med tallene og siger, at så er der 50.000 sæler, så bliver det til 250 tons hver dag, eller 91.250 tons fisk om året. Til sammenligning så er EU´s samlede torskekvote i 2021 på 178,5 tons, og som om det ikke er galt nok, så får torsken leverorm. En parasit der kommer fra sælerne, og som går i leveren på torsken og gør den svag. Når torsken er svag, så kan den ikke fange føde og derfor ikke vokse, og den bliver også et nemt bytte for sælen. Vi har fra fiskeriets side påpeget problemet igennem de sidste 10-11 år. Vi er kommet fra, at slet ikke måtte regulere gråsæler, til at måtte regulere i nærheden af fiskeredskab, så til 40 om året, og nu med den sidste nye ordning hvor, der må reguleres 80 om året i tre år. Tak for det til Miljøministeren, jeg ved godt, at det har været en kamp at nå hertil, og

at der blandt de 178 andre medlemmer af Folketinget er en hel del, som skal overbevises om, at det er en gevinst for miljøet, hvis gråsælbestanden kommer ned på et niveau hvor der er plads til både sæler, fisk, og fiskere. Jeg håber på at du vil kæmpe videre. Jeg er helt med på, at det er spændende at komme til Christiansø og blandt andre oplevelser, at kunne se på gråsæler på tæt hold, men man kunne vel nøjes med at se på en fem til ti stykker, det behøver da ikke at være flere hundreder ad gangen. At der skal være så mange sæler i Østersøen, at det skal tvinge ALLE fiskere i knæ, og at torskebestanden er historisk lav, det fatter jeg simpelthen ikke. Hvilket spild af en naturresurse, bare fordi nogle Grønne Organisationer vildleder befolkningerne og deres politikere rundt om Østersøen. Hvem beskytter fisken og fiskeren?

Når nu man fra politisk side i en lang årrække ikke har villet gøre noget ved gråsælerne, så ville det være på sin plads med økonomisk hjælp til Østersøfiskerne. Her tænker jeg ikke på den deministøtte som der blev udbetalt sidste efterår. Der skal ikke herske tvivl om, at vi var glade for den støtte, men havde da helst set, en større beløbsramme end de 10 mio. kr. der blev afsat således, at flere kunne opnå støtte. En støtte hvor der maks. kan udbetales 223.000 kr. som dækker tre år. 74.300 kr. om året i tre år, til at dække omkostninger for lån, som i nogle tilfælde er to ciffede million investeringer. Da situationen i Østersøen ikke har bedret sig, har vi anmodet om, at der blev afsat et beløb, sådan at der kunne køres en runde mere med deminimis, sådan så at de fartøjer der ikke opnåede fuld støtte kunne komme i betragtning igen. Den anmodning gav fødevareminister Rasmus Prehn afslag på.

Fiskeriet rundt om Bornholm kan ikke lukkes mere ned så kvæles det sidste liv, som vi har på havnene. DETTE ER EN SITUATION, SOM FISKEREN ER UDEN SKYLD I, over en tiårig periode er torskekvoten i østlige Østersø kun udnyttet med 60 % i gennemsnit, så glem alt om over fiskeri. Skal fiskeriet i Østersøen overleve så er vi nød, til at have politisk opbakning. Vi ville allerhelst tjene vores penge selv, men når nu vi ikke må fiske i

Østersøen, så var det måske på tide med en opkøbsordning, hvor Staten gik ind og købte fiskerens fiskerettigheder i Østersøen, (så kunne de fodre sæler med de fisk), kombineret med Flådetilpasningsordning, eller en oplægningsordning. Renter og afdrag skal stadigvæk betales og lige nu er Østersøflåden godt i gang med at undergrave økonomien i de andre farvande.

Den ophugningsrunde som DFPO havde anmodet om på vegne af de Østersøfiskerne der havde været afhængige af sild DV eller, torsk DV, eller torsk DØ, er i øjeblikket blevet sparket til hjørne af vores kollegaer i Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri FSK. Når FSK syntes at det er en dårlig ide, så gik Enhedslisten imod, og P.T. er der ingen ophugningsrunde i spil.

Hvor er det ærgerligt, at FSK som repræsenterer meget få fiskere skal have lov til at sætte den politiske dagsorden. FSK har også en tyrkertro på, at hvis alle i Østersøen fiskede med passive redskaber, så var fiskeriets problemer løst. Hvis indtægten var så fantastisk med garn og kroge så ville vi nok have flere tilbage på Bornholm, som levede af dette fiskeri. Der er to tilbage som udelukkende lever af at fiske med garn og kroge.

Jeg tror, at rigtig mange Østersøfiskere ville vælge at trække sig ud af fiskeriet, hvis der var en ordning hvor man kunne komme fornuftigt videre med sit liv. Det er næsten umuligt at tjene til omkostningerne, samtidig med så er der en lang række af rigide regler, som fiskeriet er underlagt. Jeg har med garanti glemt flere, men kan nævne dem som jeg lige kan komme på, lukkeområder, lukkeperioder, landingsforpligtelse, vejeregler, bifangstregler, logbogs tolerance, og redskabsbestemmelser. Nu er det ikke sådan, at vi er modstandere af regler, uden regler ville der herske anarki, og ikke lige vilkår for alle, men mange af reglerne er umulige at overholde. Dette skal der ryddes op i nu, hvis ikke samtlige fiskere i Danmark skal gå ned med mavesår og stress.

Udover lukkeområder så er der et stadigt stigende pres på havterritoriet, eller sagt på en anden måde, fiskernes jagtmarker. El-kabeler, gasrør, hav vindmøller og naturbeskyttelses områder æder hver dag en bid af havområderne og i mange tilfælde så bliver fiskeriet slet ikke taget med på råd, vi får bare lorten vældet i hovedet. Hvor regner politikerne efterhånden med at vi skal fiske henne? Her i Østersøen omlagde man ruten for Baltic Pipe, det blev fiskeriet ikke involveret i. Vi har set i Kattegat hvordan man flyttede en vindmøllepark fra et område til et andet uden at involvere fiskerierhvervet. Det område man så flyttede mølleparken til, er det område i Kattegat hvor det vil genere flest fiskere allermest. Her vil det også gå udover mange bornholmske fiskere. I Østersøen er der bygget en kæmpe møllepark på Krigersflak og der er også en stor tysk vindmøllepark mellem Rønne og Arcona. Sverige varsler også om at ville etablere en stor møllepark vestenom Rønne. Danmark vil sætte møller op sønden af Bornholm, samtidig skal 10 % af havbunden totalt fredes, ydermere er der iltsvind som breder sig år for år i området øst og nordøst af Bornholm. Her ville man ikke være med til at frede havbund for her er jo iltsvind og intet liv ved bunden. Så rent faktisk så har Havstrategidirektivet ædt 20 % af det vand vi har til at fiske i her rundt Bornholm.

Jeg vil meget gerne have et klart svar fra politisk side, om man ønsker et dansk fiskeri i Østersøen? Det syntes jeg at man fra politisk side skylder fiskerne som i mange år har været med til at forsyne forbrugerne med sunde, proteinrige fødevarer af høj kvalitet. Det vil vi også gerne i fremtiden, men lige her og nu skal vi have hjælp og politiskopbakning, hvis vi skal videre. Så hvis danskerne stadigvæk skal kunne spise frisk fisk fra Østersøen og indre farvande, så skal politikerne se at komme i arbejdets tøjet i en fart hvis der skal være noget tilbage at redde.

Som afslutning på min beretning vil jeg gerne takke lokale samt nationale politikere og organisationer, som vi som forening har været i kontakt med i årets løb. En særlig tak til Miljøministeren for at kunne klemme en GF i

BCFF ind i en travl kalender. Tak til sæljægerkorpset, Henning Finne, Hans Henrik Munch Petersen (Arki), Jens Allan Hansen, og Carsten Marcher. Tak til Peter Juel Jensen for at tage sagen med dioxinprøverne i laksene op på ministerplan. Tak til Rie for at komme og gennemgå næste års rådgivning. Tak til næstformand i DFPO Kim Kær Hansen for vores gode samarbejde. Tak til Michael Andersen biolog/konsulent i DFPO for samarbejdet, men også for saglig og faglig bistand. Tak til Ivan Krarup fra DFPO for faglig sparring. Tak til Bornholms Landbrug og Fødevarer for samarbejdet, og for at huse os her på Kannikegaard. Jeg vil også Takke pressen samt de myndigheder og organisationer, som vi har været i kontakt med i 2020 for godt samarbejde. Tak til Kenn for hans mangeårige arbejde for de bornholmske fiskere, faktisk er det sådan, at Kenn har været med så længe, at det ikke er muligt at se hvornår han startede. Tak til Thomas Pedersen for hans arbejde i bestyrelsen. Thomas trækker sig da han har solgt sit fartøj. Tak til fanebærerne Kenn og Lennart. Tak til bestyrelse og suppleanter her i foreningen. Tak til alle medlemmer for medspil og sparring året igennem. En særlig Tak til de af jer, der møder op og giver jeres mening til kende, når der bliver arrangeret møder med politikere og andre. Det har så ikke været så relevant på grund af Corona det sidste år, men vi håber på at få gang i aktiviteterne i takt med, at landet og landene omkring os åbner mere op. En helt særlig Tak til Hans for samarbejde og sparring i årets løb, Tak for det engagement, som du ligger i arbejdet på kontoret.

Ligesom tidligere vil jeg minde om, at vi skal huske på, ikke at lade frustrationerne over fiskeriets situation i Østersøen gå ud over dem derhjemme.

Sluttelig vil jeg ønske alle en GOD SOMMER.

TAK FOR ORDRET.